

S. dikt med sanning. — Sammanflätande, n. 4. o. Sammanflätning, f. 2.

SAMMANFOGA, v. a. 1. 1) Genom fogning förena. — 2) (fig.) Förena, sammanbinda. *S. orden i en mening. — Sammanfogande, n. 4. o. Sammanfogning, f. 2.*

SAMMANFÄLLA, v. a. 2. Se *Hopsfälla*.

SAMMANGADDA SIG, v. r. 1. Förena sig till uppror, myteri, uppstudsighet eller till ens skada. — *Syn. Sammanrota sig, Sammansvärja sig. — Sammangaddning, f. 2.*

SAMMANGJUTA, v. a. 3. (böjes som *Gjuta*) 1) Förena genom gjutning. — 2) (fig.) Se *Förena*. — *Sammangjutning, f. 2.*

SAMMANGYTTRA, v. a. 1. Se *Hoppyttra*.

SAMMANHANG, n. 3. 1) (fys.) Delarnes förening och sammanhållning i en likartad kropp. — 2) (fig.) a) Förbindelse, förening. *Begge dessa omständigheter ha s. med hvarandra. Det har intet s. med denna fråga, är utan allt s. dermed. I s. härmed.* — *Syn. Samband.* — b) De särskilda delarnes logiska förbindelse med hvarandra i tal eller skrift. *Hans tal var utan s. En skrift, som saknar allt s. — c) Förloppet af en händelse, samt förhållandet med en sak. Berätta s-et af en händelse. Framställa en sak i dess rätta s.*

SAMMANHANGS-FRÄNSKAP, f. 3. eller

SAMMANHANGSKRAFT, f. 3. Se *Kohesion*.

SAMMANHOPA, v. a. 1. Samla i hop eller hopar; samla. — *Sammanhopande, n. 4. o. Sammanhopning, f. 2.*

SAMMANHÅLLA, v. a. 3. (böjes som *Hålla*) 1) Hålla tillsammans invid hvarannat. — 2) (fig.) Jemföra. — *Sammanhållande, n. 4. o. Sammanhållning, f. 2.*

SAMMANHÄMTA, v. a. 1. Se *Samla*. — *Sammanhämtande, n. 4. o. Sammanhämtning, f. 2.*

SAMMANHÄNGA, v. n. 2. Hänga ihop, hafva sammanhang. Säges både fysiskt och andligt. Jfr. *Sammanhang*. *Denna fråga s-ger på det närmaste med den andra.* — *S-nde*, part. pres. Brukas ofta adjektivt om det, hvars delar hafva sammanhang. *En s. berättelse. — Sammanhängande, n. 4.*

SAMMANJAGA, v. a. 1. Se *Hopjaga*.

SAMMANJEMKA, v. a. 1. Se *Hopjemka*.

SAMMANKALLA, v. a. 1. Kalla till sammankomst, till sammanträde. *S. rikets ständer.* — *Sammankallande, n. 4. o. Sammankallelse, f. 3.*

SAMMANKLUDDA, v. a. 1. Se *Hopkludda*.

SAMMANKNIPPA, v. a. 1. 1) Hopbinda i knippa eller knippor. — 2) (fig.) Se *Förknippa*. — *Sammanknippning, f. 2.*

SAMMANKNYTA, v. a. 3. (böjes som *Knyta*)

1) Knyta ihop, tillsammans. — 2) (fig.) Förbinda. — *Sammanknytning, f. 2.*

SAMMANKNÄPPA, v. a. 2. Se *Hopknäppa*.

SAMMANKOMMA, v. n. 3. (böjes som *Komma*) Samlas till ett ställe i och för något gemensamt förhållande. *S. till gudaktighetsöfvingar, till öfverläggning.* — *Syn. Sammanträda.*

SAMMANKOMST, c. 3. 1) Händelsen, tillfället, då personer sammankomma eller äro sammankomne. *Hålla en s. Vid, under s-en.* — *Syn. Sammanträde.* — 2) Se *Konjunktion*, 3.

SAMMANKRYMPA, v. n. 2. Se *Hopkrympa*.

SAMMANKÖRA, v. a. 2. Se *Hopköra*.

SAMMANLACKA, v. a. 1. Se *Hoplacka*.

SAMMANLEFNAD, m. sing. Lefnad tillsam-

mans i samma bostad och med samma hushållning. *S. som man och hustru. Äkta s., i äktenskap. Oloftig s., som man och hustru, utom äktenskapet. Efter tjugu års s.*

SAMMANLEFVA, v. n. 1. (böjes som *Lefva*) Lefva tillsammans med hvarandra. *De ha i tjugu år s-t med hvarandra.*

SAMMANLETA, v. a. 1. Se *Hopleta*.

SAMMANLIGGA, v. n. 1. (böjes som *Ligga*) Ligga, vara belägne tillsammans. Mest i part. pres. *S-nde.*

SAMMANLIKNA, v. a. 1. Jemföra, förlikna. — *Sammanliknande, n. 4. o. Sammanliknelse, f. 3.*

SAMMANLJUGA, v. a. 3. Se *Hopljuga*.

SAMMANLOPP, n. 3. Sammanlöpande. *S. af folk.*

SAMMANLUTA, v. a. o. n. 1. Luta ihop. — *Sammanlutning, f. 2.*

SAMMANLYFTA, v. a. 1. o. 2. Se *Hoplyfta*.

SAMMANLÅNA, v. a. 1. o. 2. Se *Hoplåna*.

SAMMANLÄGGA, v. a. 2. (böjes som *Lägga*) 1) Lägga ihop, tillsammans. — 2) (fig.) Förena, förknippa, hopfoga, öfverväga det ena med det andra. — *S-lagd*, part. pass. *Allt s-t, allt öfvervägadt, betraktadt. — Sammanläggande, n. 4. o. Sammanläggning, f. 2.*

SAMMANLÄKA, v. a. 2. Se *Hopläka*.

SAMMANLÄNKA, v. a. 1. 1) Förena länk i länk, det ena med det andra. — 2) (fig.) Förena, förknippa. — *Sammanlänkning, f. 2.*

SAMMANLÖDA, v. a. 2. Se *Hoplöda*. — *Sammanlödnings, f. 2.*

SAMMANLÖPA, v. n. 3. (böjes som *Löpa*) 1) Springande samlas, löpa ihop till ett ställe. — 2) (fig.) Förenas i en punkt. *Tvenne linier, floder, som s. — Sammanlöpande, n. 4.*

SAMMANMÅLA, v. a. 3. (böjes som *Måla*) Låta undergå malning tillsammans. *S. två slags säd. — S-malen*, part. pass. *S-et mjöl. — Sammanmalning, f. 2.*

SAMMANPARA, v. a. 1. Se *Hoppåra*. — *Sammanparning, f. 2.*

SAMMANRAFFSA, v. a. 1. Se *Hopraffa*. — *Sammanrafsande, n. 4. o. Sammanrafsning, f. 2.*

SAMMANRINGNING, f. 2. Sista ringningen till gudstjenst.

SAMMANROFFA, v. a. 1. Se *Hoproffa*.

SAMMANROPA, v. a. 1. o. 2. Genom rop sammankalla.

SAMMANROTA SIG, v. r. 1. Se *Samman-gadda sig. — Sammanrotande, n. 4. o. Sammanrotning, f. 2.*

SAMMANRÄKNA, v. a. 1. Räkna och lägga ihop. — *S-d*, part. pass. *Allt s-t, allt öfvervägadt, det ena med det andra. — Sammanräknande, n. 4. o. Sammanräkning, f. 2.*

SAMMANRÖRA, v. a. 2. Se *Hopröra*.

SAMMANSKARFVA, v. a. 1. Se *Hopskarfva*.

SAMMANSKJUTA, v. a. 3. (böjes som *Skjuta*)

Se *Hopskjuta. — Sammanskjutande, n. 4. o. Sammanskjutning, f. 2.*

SAMMANSKOTT, n. 3. 1) Samlande genom tillskott af flera personer. *Göra s. Bispringa någon genom s. — 2) Hvad sålunda blifvit samladt. Ett betydligt s.*

SAMMANSKRAPA, v. a. 1. Se *Hopskrapa*. — *Sammanskrapande, n. 4.*

SAMMANSKRIFVA, v. a. 3. Se *Hopskrifva*. — *Sammanskrifning, f. 2.*